

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SACRAMENTO|| POENITENTIAE.|| QVATVOR LIBRIS COM-||REHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIII. Soluitur argumentum primum Ioannis Caluini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54092)

contigerunt: inter alia vnum refert de fœmina quadam, quæ ob sancti Francisci preces ad vitam ex morte rediit, cum iam iam sepelienda esset, vt peccatum quoddam in Confessione detegeret, quod nunquam antea confessâ fuerat. Item etiam aliud, de fonte quodam diuinitus ad sancti Francisci preces exorto, ex cuius aqua qui biberent, à languoribus curarentur, modò peccatorum Confessionem antè præmississent.

NOSTRO etiam seculo, quo per Lutheranos Confessio in Septentrione, cum incredibile animarum pernicie multitudine in locis extincta est: apud nouos Christianos, vbi Ecclesia indies magis ac magis reflorescit, ac propagatur, atque apud Iapones potissimum, ita viget, vt sæpè etiam diuinis miraculis illustretur; quod ante nos annotauit Alanus Copus, lib. 2. Dialog. cap. 28. Atque hæcenus argumenta pro confirmanda Confessione produximus: nunc ad soluenda Aduersariorum argumenta veniemus.

CAPVT XIII.

Soluitur argumentum I. Ioan. Caluini.

SEQVITVR vt Aduersariorum argumenta diluamus. Ac vt à Caluino incipiamus, is lib. 3. Instit. cap. 4. §. 7. obiicit PRIMO in hunc modum: *Miror qua fronte ausint cõtendere, Confessionem, de qua loquuntur, Iuris esse diuini: cuius equidem Verussumum esse & sum fatemur; sed quem facile possumus euincere, olim fuisse liberum. Certè nullam de ea statam fuisse legem aut constitutionem, ante Innocentij III. tempora, eorum quoque Annales narrant. Et infra: Itaq; ipsis testibus, nondum elapsi sunt anni trecenti, ex quo iniectus ab Innocentio III. laqueus, & imposita confitendi necessitas. Atq; vt de tempore taceam, sola Verborum barbaries fidem legi abrogat. Nam quod iubent boni Patres, omnem Viri usq; sexus quotannis semel proprio sacerdoti confiteri omnia peccata; faceti homines, lepidè excipiunt, hoc præcepto teneri solos hermaphroditos, ad neminem Verò spectare, qui sit Vel mas, Vel fœmina.*

RESPON-

RESPONDEO, Calvinum more suo, mendaciis, & calumniis magis niti, quàm solidis rationibus. PRIMVM enim quod ait, legem de Confessione omnium peccatorum, nullam exstare, ante constitutionem Innocentij III. siue potiùs Concilij Lateran. cui Innocentius præfuit, falsum esse, ex tam multis nostris argumentis intelligi potest. Exstat enim lex Christi, vt suprâ copiosè deduximus: neque opus fuit, vt Concilia aut Pontifices id legibus suis præciperent, quod ab ipso Christo imperatum, & multorum seculorum consuetudine roboratum esse nouerant.

SED neque Innocentius aut Lateranense Concilium, Confessionem simpliciter imperauit, sed solùm tempus determinauit, quo ea facienda esset; quemadmodum etiam Concilia vetera suprâ citata, ex Græcia, Africa, Gallia, Germania, & Pontificum, Innocentij I. ac Leonis I. decreta, non Confessionem simpliciter imperarunt, sed aut de secreto Confessionis, aut de aliis id genus circumstantiis regulas statuerunt. Id quod ex simili decreto Zepherini Pontificis probari potest. ZEPHERINVS enim, vt in eius vita refert Platina, statuit, *vt omnes Christiani adulti in solenni die Pascha, Eucharistia Sacramentum perciperent.* quo decreto, non intelligitur præcipere voluisse, vt Eucharistiam Christiani aliquando sumerent, quod à Christo ipso esse præceptum, neque Catholici, neque Hæretici negant; sed tantùm negligentia aliquorum occurrere, ac tempus determinare, vltra quod perceptionem tam salutiferi Sacramenti differre non liceret. Sic igitur & Innocentius III. non Confessionem instituit, aut simpliciter imperauit, sed tempus, vltra quod nemo Christianus eam differret, vtiliter omninò præscripsit.

NEQVE verò decretum hoc Innocentij nouum dici debet, sed innouatum potiùs, & adiuncta pœna, seueriùs, id postulante cōditiōe temporum, imperatum. Iam enim suprâ ex Gregorio Nysseno & Ioan. Chrysostomo demonstrauiimus, circa Paschæ celebritatem Christianos omnes ad Confessionem accedere debuisse.

DEINDE, cùm certum, atq; exploratum semper in Ecclesia fuerit, nō licere iis, qui peccatorū mortalium sibi conscij

sunt, ad Eucharistiam accedere, nisi per Confessionem & Reconciliationem purgati essent, ut ex Cypriano in serm. de lapsis, & ex Leone epist. ad Theodorum Foroiulij Episcopum, & ex aliis notissimum est: & rursus cum omnes Christiani saltem in Paschate ad Eucharistiam accedere semper consueverint, & obligati fuerint, certè sequitur, semper hanc legem in Ecclesia fuisse, ut omnes Christiani, saltem semel singulis annis peccata sua confiterentur.

DEINDE, quod idem Calvinus ait; nullam statam legem de Confessione fuisse ante Innocentij cōstitutionem, in nostris Annalibus contineri, & nobis ipsis testibus nondū elapsos esse trecentos annos, ex quo ab Innocentio confitendi necessitas iniecta est: credo mendacium turdè appellari posse. Solus enim est Platina, qui in vita Zepherini scribit, decretum Zepherini de percipienda Eucharistia in Paschate, extensum fuisse ab Innocentio III. ad Confessionem.

SED neque Platina publica auctoritate, & ex publicis archiuis vitas illas Pontificum scripsit, ut Annales nostri dici possint: & sæpè ab Historicis nostris reprehenditur; quod Martinum Polonum sequutus, in varios errores incidit: neque idem Platina dicit, nullam antea fuisse legem de Confessionis necessitate. Id enim solùm ille scripsit; à Zepherino de Eucharistia, ab Innocentio de Confessione decretum fuisse, ut nemo eorum Sacramentorum perceptionem ultra annum differret: quod quidem verum est, sed non inde sequitur, ut ante Zepherini & Innocentij tempora nulla fuerit lex de confessione facienda, vel Eucharistia percipienda. Nam, ut iam diximus, ne Aduersarij quidem negant, Christi præcepto obligari Christianos ad Eucharistiam aliquando percipiendam; & ex Patribus notissimum est, nunquam licuisse, non præmissa Exomologesi, ad Eucharistiam accedere iis, qui lethaliū criminum conscientiam haberent: sic enim, ut ceteros omittam, loquitur sanctus LEO epistol. 91. ad Theodorum: *CHRISTVS IESVS hanc Præpositis Ecclesie tradidit potestatem, ut & confitentibus actionem pœnitentia darent, & salubri satisfactione purgatos, ad communionem Sacramentorum per ianuam reconciliationis admitterent.*

DENIQUE, quod barbariem obiicit Calvinus INNOCENTIO, propter voces illas: *Omnis Vtriusq; sexus*, & ex barbarie colligit, nullam fidem decreto illius habendam; incredibilis tum impudentiæ, & arrogantia, tum etiam stultitiæ, & temeritatis argumentum est. Esto enim, barbaræ essent voces, barbara dictio Innocentij, num idè fides eius decreto abroganda esset, quod in Concilio orbis terræ maximo, & celeberrimo omnium quæ vnquam habita fuerint, editum, vniuersa Ecclesia debito cum honore ac deuotione suscepit? num Apostolus PAULVS non ait: *Etsi imperitus sermone, sed non scientia?* num hoc idem Matthæus, & Ioannes, Iacobus, & Iudas, & ipse Princeps Apostolorum Petrus, dicere non potuissent? An idè Apostolorum scripta fidem non merentur, quod sermonis elegantia careant?

SED neq; facild cōcesserim, in verbis illis: *Omnis Vtriusq; sexus*, vllam inesse barbariem. Nam S. HIERONYMVS, quæ barbarum dicere nō possumus, immò qui longè melius Latinas voces nouerat quàm Calvinus, iisdem vocibus non semel vti voluit in interpretatione Scripturarum.

Deuteron. 7. quod in Hebræo erat: *Non erit apud te Vir sterilis, neq; mulier sterilis*, sic Hieronymus Latinè reddidit, *Non erit apud te sterilis Vtriusq; sexus*. neque timuit, ne sciolus aliquis diceret, ad solos hermaphroditos eam benedictionem pertinere. Item Iudic. 16. vbi ad verbum verti potuisset: *Quasi tria millia Viri & femina, spectantes dum luderet Samson*, sic Hieronymus vertit, *Circiter tria millia Vtriusq; sexus spectantes ludentem Samson*. neque timuit, ne tria millia hermaphroditorum introducere videretur. Lib. 2. Paral. cap. 31. ita legimus, eodem interprete Hieronymo: *Vniuersa multitudini, tam Vxoribus quàm liberis eorum, Vtriusq; sexus, fideliter cibi præbebantur*. neque Hieronymus timuit, ne sibi barbaries obiiceretur, nisi verteret, *Filiis, & filiabus*, vt in Hebræo legimus.

Possẽ si liberet, ex Marco Tullio quoque, aliisque optimis auctoribus demonstrare, verba illa Innocentij non modò nullam barbariem, sed etiam elegantiam redolere; sed nolo in his nugis tempus terere.